

לפרשות בהר בחוקותי (2)

א. בעולם בו נמדד אדם על פי רכושו והונו, יש משמעות מיוחדת לפתיחת היד הקמוצה, לשחרור האחיזה, לשמיטה: פעם בשבע שנים, לשמוט את האדמה והנחלה; פעם בשבע שנים, לשמוט את הבעלות והאדנות.

ב. והָאֶרֶץ לֹא תִמְכַּר לְצִמְתָּת כִּי לִי הָאֶרֶץ כִּי גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עַמִּדִי: [ויקרא כה - 23]

ג. לא בעלי הבית אנחנו, כי אם דיירים שכירים: תושבים זמניים בעולמו של אלהים, החייבים בשכר דירה תמידי. החוזה ברור וחתום, וכך גם גורלנו אם לא נצליח לעמוד בתנאים.

ד. מדרש יונתי / מאיר אריאל

הו מאמא מאמא אדמה הו מאמא אדמה. הוא מאמא מאמא אדמה, - אדמה אדמתי! - עד מותי! עד מה אדמ-תי.	איך ירושלים מתיפיית ורוקדת ברבים - משתתפת בטח משתפשפת עוטיה על עדרים.	שאלו על לב ירושלים שאלוה לשלומה - אבנים בלב ירושלים כיכר השוק הומה.
אל תעוררו ואל תעירו שנאה שלא תחפץ. רק תצא אותה כבר לא יחזירו לא רב לא שר לא שץ.	שאלו בפילפולי שריה לא שיעור ולא קומה רק גפרור חסר בחצריה וכל חצר הומה.	בשקרים ועוול מתעטפת לרגל מלאכת החומה אך מבעד לצעיף נשקפת עירונו עירומה.
מישהו עוד יתעורר עלינו כמקיץ מחלומו: נימחה אנחנו ושללנו נשקע בתהומו.	וכבר היינו בתנור, עכשיו על המחבת. מתפמפמים כבוד שכור, - מתפצפצים מעט, - נשרפים כמעט, - נצרפים לאט.	שלא רודפת צדק צדק לא רוצה שלום כי אין שלום בלי צדק - רק למה באנו הלום? - החלמנו חלום? - הניקץ היום?
לו רק הראיני את מראיך, השמיעני קולך. אמת וצדק בשעריך, - זה נאוה מארך! - זה ערב קולך! - חן בעיני דודך!	מה לך כל כך נמרץ שלוח להתגרד על הסכין? די כבר תן גם לסכין לנוח - כן, רד מהסכין.	יונתי שוב בחגווי הסלע מרטט הנץ מעל - ובסתר מדרגה לבלע נפער פי הנפתל
	ושמיטה כהלכה אתה כבר יודע לעשות שאתה רץ לקחת עוד ועוד אדמות? בספק מרמה, בחשד גזל, בחסות חשיכה בחסינות מושל? הזו גאולה? הזה כבודה? כגב במחותרת יהודה? ולמי תמכור את "שדך" בשנת שמיטה או אולי תתאסלם או תתנצר לשנה? ולפני מי תיתמם שביעת אחר שביעת בעוד האדמה אשר תחתיך כשפחה נשבית? בעיני מי זה מוצא חן? אדמה אתה לוקח - גאולה לא נותן. או אולי אצבעותיך הדוקות מאוד מאוד מאוד מאוד - מאומנות להרפות? מיומנות לשחרר? מתורגלות לשמוט?	זה - ארצות הים מאחורינו אנחנו תשוקתם. זה - הארצות שמסביבנו אנחנו זימרתם. זו - אותה השיירה בדרך הפונה לים. דולק בעקבותיה מלך מרוח בדם, מידבר, חייתו - גם, עלינו הם כולם.